

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2024-10-30
Besvaras senast
2024-11-15

Till kulturminister Parisa Liljestrand (M)

2024/25:171 Arbetet med en svensk kulturkanon

Tidöpartiernas kulturpolitiska initiativ att införa en kulturkanon för Sverige har minst sagt väckt reaktioner. I Tidöavtalet står att regeringen ska lägga fram förslag som ställer högre krav på ”kunskaper om Sveriges samhälle och kultur för att komma i fråga för svenskt medborgarskap”. Inom den formuleringen ryms även en kulturkanon, enligt Sverigedemokraternas tidigare kulturpolitiska talesperson Aron Emilsson. (<https://www.svt.se/kultur/kulturministern-om-kulturkanon-ska-ena-ett-splittrat-sverige>)

Projektet har kritiserats bland annat av Svenska Akademien, som menar att en nationell kanon sätter ideologi före litteraturens egen kraft. (<https://www.dn.se/kultur/mats-malm-svenska-akademien-har-inte-till-uppdrag-att-renodla-svenskheten/>) I dagarna har detta bekräftats när det visat sig att företrädare för de nationella minoritetsorganisationerna avvisats i utredningens arbete.

Annette Kohkoinen, vice ordförande i Svenska Tornedalingars Riksförbund – Tornionlaaksolaiset, hänvisar till lagparagrafen om att nationella minoriteter ska ha möjlighet till inflytande i frågor som berör dem. Helen Kantokoski Kviby, verksamhetschef vid Sverigefinländarnas arkiv, menar också att utredningen inte följer lagen. (<https://www.svt.se/kultur/hard-kritik-mot-kulturkanon-fortsatt-fortryck>) Detta samtidigt som en framtagandet av en svensk kulturkanon borde ge uttryck för Sveriges breda historia utifrån de kunskaper vi känner till i dag om både majoritetssamhällets och minoriteters perspektiv.

Under gårdagen har grundaren och verksamhetschefen på Läsfrämjarinstitutet, Marlen Eskander, meddelat att hon lämnar kommittén En kulturkanon för Sverige, enligt ett mejl till Regeringskansliet. Orsaken beskrivs vara ”... svårigheter som uppstår när direktivet från regeringen har frångåtts, och tolkningen av uppdraget har blivit alltför subjektiv”. En sekreterare ska också enligt uppgifter ha valt att lämna arbetet.

Mot bakgrund av detta vill jag ställa följande frågor till kulturminister Parisa Liljestrand:

1. Vilket är syftet med att införa en svensk kulturkanon?
2. Kommer de svenska nationella minoritetsperspektiven att finnas med i processen kring framtagandet av en svensk kanon?
3. Hur ser ministern på avhoppet samt uttalanden om att direktiven från regeringen frångåtts i utredningsarbetet, och avser ministern att vidta några åtgärder utifrån sin ståndpunkt?
4. Hur ska ministern säkerställa att ideologi inte sätts före kulturens egenkraft i arbetet?

.....
Lawen Redar (S)

Överlämnas enligt uppdrag

Rebecca Heinemann